

С Т А Н О В И Щ Е

от

Доц. д-р Диана Манолова Стоянова,

Университет по библиотекознание и информационни технологии

Катедра „Култура, историческо наследство и туризъм“

за дисертационен труд на тема:

**„СОЦИАЛИЗАЦИЯТА НА КУЛТУРНОТО НАСЛЕДСТВО КАТО
ФАКТОР ЗА РАЗВИТИЕ НА БЪЛГАРСКИТЕ ГРАДОВЕ“**

с автор

Димитър Станиславов Копаров

за присъждане на образователната и научна степен „доктор“

по професионално направление 3.5. Обществени комуникации и
информационни науки, докторска програма „Книгознание, библиотекознание,
библиография – Политики в библиотечно информационния сектор“

с научен ръководител: доц. д-р Анета Дончева Дончева

София,

2024

Представените за обсъждане от г-н Димитър Копаров дисертационен труд и автореферат на тема „Социализацията на културното наследство като фактор за развитие на българските градове“ представят резултатите от актуално и значимо за общественото развитие изследване, в основата на което стоят разбирането и интегрирането на културното наследство в контекста на градското развитие. В настоящия труд авторът, под вещото ръководство на неговия научен ръководител много правилно е направил лиезонът между културното наследство като съществен стратегически ресурс в съвременната среда за живот и неговата двойка зависимост в положителен и отрицателен аспект за ракурса, по който ще поеме от гледна точка на знанията и опита на човешкия фактор.

Димитър Копаров акцентира върху необходимостта от социална интеграция и активно участие на обществото в управлението и опазването на културното наследство в едно с институциите на паметта, като привежда много примери от практиката, които свидетелстват за капацитета и възможностите, които се разкриват пред обществото в национален и международен аспект по отношение на устойчивото развитие на социума, икономическия растеж, екологичното развитие на градовете и др. Нещо повече, авторът засяга и една от най-критичните теми в общественото пространство, свързана със съвременното европейско разбиране за социалната кохезия и стойност на културното наследство, като извежда на преден план ролята на държавата в лицето на институциите на паметта, местната власт, бизнеса, и гражданите. Само по този начин може да бъде извършен сравнително плавен преход към зелена икономика, дигитална трансформация, положителна промяна на културните ценности и др.

В структурно отношение дисертационният труд се състои от предговор, четири глави, заключение, библиография (263 източника) и приложения (10), и е в обем от 303 страници. В предговора подробно са разписани най-важните компоненти: цел, обект, предмет, задачи, работни хипотези, ограничения в

обхвата на темата, изследователски подходи, методология и инструментариум. Обоснована е и мотивацията на автора за извършване на настоящото изследване. Въз основа на това е очертана рамката на изследването и много точно са определени опорните точки при неговото провеждане.

Смятам, че методиката, която е избрал г-н Копаров, под вещото ръководство на неговия научен ръководител, е подходяща за провеждане на изследването, защото в основата му седи задълбочен анализ на връзката „държава (институции на паметта и местна власт) – бизнес – граждани“. По този начин опазването и социализацията на културното наследство са изведени като колективен процес, в който си сътрудничат активно държавната, местната власт и гражданите, но с ясно разписани и делегирани задължения и отговорности.

В предоставената ми за изготвяне на становище научна продукция не са установени елементи за плагиатство. Държа да подчертая, че дисертацията и авторефератът представляват самостоятелно авторско изследване, и отговарят на изискванията на Закона за развитие на академичния състав в Република България (ЗРАСРБ), на Правилника към него и на нормативните документи на СУ „Св. Климент Охридски“ за получаване на образователната и научна степен „доктор“.

Критични бележки нямам, тъй като темата за социализацията на културното наследство макар да е широко популярна, тя все още не е достатъчно изследвана. Това по всяка вероятност се дължи на динамиката на процесите в обществото, която е продиктувана от силната зависимост на социума от информационните и комуникационните технологии, която възпрепятства генерирането на устойчиви резултати и тяхното осмисляне от обществеността. Въпреки това, докторантът е успял да проведе качествено изследване, като идентифицира и систематизира добри практики от работата на обществените библиотеки в страната, свързани със социализацията на

културното наследство и процесите по дигитализация и разработване на електронни услуги.

С оглед на по-горе написаното, считам че резултатите от проучването допринасят за генерирането на нови знания с висока практическа значимост, тъй като изследването е свързано както с анализ на действителната степен на прилагане на съществуващите политики в областта на културното наследство, така и с предизвикателствата, които те пораждат вследствие на тяхното приложение в практиката.

Убедена съм, че съдържанието на представените материали е достатъчно основание да подкрепя г-н Димитър Копаров в процедурата за присъждане на образователната и научна степен „доктор“ в професионално направление 3.5. „Обществени комуникации и информационни науки“, по докторска програма „Книгознание, библиотекознание, библиография – Политики в библиотечно-информационния сектор“, и ще гласувам положително.

20 май 2024

гр. София

Изготвил становището:

Доц. д-р Диана Стоянова